Dentikkeli

KUOPION YLIOPISTON HAMMASLÄÄKETIETEEN OPISKELIJOIDEN JULKAISU XVIII vsk. 1-2/94

...kipuun

burana®

ibuprofeeni

Mm. indikaatioissa:
- migreeni
- akuutit muskuloskeletaaliset kivut
- nivelreuman ja nivelrikon akuuttivaiheen kivut
- postoperatiiviset ja posttraumaattiset kivut

800 mg tabl.

Annostus: 800 mg:n tabletti enintään neljästi päivässä (3200 mg/vrk)

KIVULTA KÄRKI POIS

800 mg tabl. apt. hinta 19.1.1993 (sis. lvv) 10 tabl. 27.97 30 tabl. 73.45. 100 tabl. 195.61

MEDIPOLAR
90650 OULU
PUH. (981) 557 7111

SISÄLTÖ:

PUHIKSEN PALSTA.....3
OPERAATIO INTIA.....4
VOITONPÄIVÄ.....8
VUOSIJUHLAT-94.....10
DENTINAN LAULUT&SAUNAT....
13
NAINEITA.....14

KIITOKSET MAINOSTAJILLE:

Dental Depot
Medipolar
3M

TOIMITUS:

päätoimittaja
Sinikka Navari

OP, Heidi, Pasi, Kirsi, Veli Matti,
Sari, Ville, Ulla, Marjo

PUHIKSEN PALSTA

"Kuin väistyvässä lumessa olisi
tallella talven kuva, tai ilmassa
tuulen merkki.

Kuin piilisivät paljastuneessa maassa
menneen kesän äänet,
kestävä ilo.

Kuin kevät olisi alati uusi, tervehdys
joltakulta joka uneksii
yön peitossa."

Näiden Bo Carpelanin sanojen
välityksellä haluan kiittää ahkeraa
ainejärjestöämme ja onnitella tuoreita
hammaslääketieteen lisensiaatteja.
Nyt on aika "maistaa maailmaa"!

Hyvää 'kesää' kaikille!

Suski

4.2.1994 New Delhi, Intia

OPERAATIO INTIA

Terve! Minä olen Ville ja vieressäni istuu Virpi. Suihkua ei olla nähty kahteen päivään. Haiskahdamme hiukan hieltä. Saavuimme tänään yöjunalla Bombaysta New Delhiin ja paraikaa pyöritellään peukaloita edesmenneen Indira Gandhin nimeä kantavan kansainvälisen lentokentän pääaulassa. On iltapäivä ja koneemme lähtee kotopuoleen vajaan 8 tunnin kuluttua, joten ajattelimme raapustaa muutaman värssyn Dentikkeliin matkaväsymyksen suoman tunnelatauksen turvin. Nythän kaikki kokemamme on vielä tuoreessa muistissa, joten palataanpa ajassa nelisen viikkoa taaksepäin.

Suuiiihhh, sanoi suihkukone kun lähdettiin Helsinki-Vantaan lentokentältä 12.1.1994. Ensimmäinen välilasku oli Moskovassa, jolloin havaitsimme Veli Zhirinovskin maassa kaiken olevan päin peetä. Jatkolentoa Delhiin odoteltiin epätietoisina useita tunteja ennenkuin joku britti tiesi kertoa, että odottelun syy piileekin Afganistanissa. Hurjistuneet afgaanit olivat, kukaties saunaillassa, päättäneet kieltää lentämisen maansa ilmatilassa. Arabian niemimaalla sijaitsevan Dupai'n kautta päästiinkin sitten Intiaan ja sen pääkaupunkiin, New Delhiin.

Tässä vaiheessalukijalle herää varmaankin kysymys, mitä kaksi hikistä hammaslääketieteen opiskelijaa tekee Intiassa? Syy löytyy pari vuotta sitten tehdystä päätöksestä valita syventävien opintojen aiheeksi "Perinteiset hammaskivun hoitomuodot Intiassa". Tutkimuksen toteuttamisen mahdollisti Heikki Tuutin ja Eino Honkalan takavuosina luomat suhteet Intian länsirannikolla sijaitsevan Kasturba Medical Collegen hammaslääketieteellisen tiedekunnan kanssa. Tämän yhteistyön johdosta vuosi sitten kolme yliopistomme hammaslääkisläistä suoritti syventävät opintonsa edellä mainitussa opinahjossa ja samaiseen paikkaan menimme myös "syventymään".

New Delhiin, Intian pääkaupunkiin, laskeuduimme 13. tammikuuta. Viivyimme kaupungissa kahden päivän ajan, jolloin ehdittiin kyläillä Suomen suurlähettilään, Marjatta Rasin, luona sekä tutustua yhteen "maailman seitsemästä ihmeestä", Taj Mahal-mausoleumiin. Tarina kertoo, että vuosia sitten Suomen maailmankartalle luotsannut Hanoi Rocks-orkesteri olisi äänittänyt yhden kappaleistaan tässä valtaisessa rakennuksessa sen

kaikuominaisuuksien takia. Historiikkinä mainittakoon mausoleumia olleen 1600-luvulla rakentamassa tuhansia työläisiä ympäri maailman 22 vuoden ajan. 15.tammikuuta matkamme jatkui rautateitse Bombayhin, Intian länsirannikolle. Sieltä lähdettiin jälleen siiville ja parin tunnin lennon jäkkeen laskeuduttiin Mangaloren lentokentälle. Eronhetki oli haikea kun piti jättää hyvästit Air Indian suklaasilmäisille lentoemoille (toisen allekirjoittaneen huom.).

Tepastellessamme koneesta terrminaaliin koimme Intian talven miellyttäväksi. Linnut lauloivat, aurinko porotti täydeltä terältä ja lämmintä oli päälle 30 astetta. Astuimme taksiin, jonka oli aikomus kyyditä meidät Manipaliin, missä varsinainen kohteemme eli yliopisto sijaitsi, mutta toisin kävi. Matka katkesi puolen tunnin ajomatkan jälkeen auto-onnettomuuteen, josta selvisimme onneksi pelkillä naarmuilla ja mustelmilla. Sen sijaan taksin etupenkillä istunut Dr. Tuutti lensi yhteentörmäyksessä autosta ulos ja osoitti havainnollisesti intialaisen auton metallin taipuvan kun vastassa on suomalainen pää. Seuraavien päivien ajan saimmekin nauttia Heikin silmänympäryksen väriloistosta. Lopultakin päästiin onnellisesti Manipaliin.

Syventävien opintojemme tavoitteena oli tutkia perinteisiä intialaisia hammaskivun hoitomenetelmiä: Kasvien ja lääkkeiden käyttöä, hampaistoon kohdistuvia mekaanisia toimenpiteitä ja vanhan intialaisen lääketieteen, Ayurvedan, käyttöä. Lisäksi selvitettiin potilaiden tyytyväisyyttä käyttämäänsä ja saamaansa hoitoon, sekä perinteisten hoitomenetelmien yleisyyttä. Tutkimus suoritettiin yliopiston läheisyydessä sijaitsevissa kylissä, missä oli ns. Dental Camp:it. Näissä vastaanottotiloissa yliopiston hammaslääketieteen opiskelijat hoitivat kylien ihmisiä. Hoito oli lähinnä hampaiden poistoa kaikenikäisiltä potilailta. Me emme sen sijaan Hebeliin tarttuneet, sillä B-hepatiitti rokote jäi hankkimatta, vaan teimme omaa tutkimustamme tulkin avulla, haastatellen kaiken kaikkiaan 200 potilasta. Välillä jäi sentään aikaa seurata hoitotoimenpiteitä.

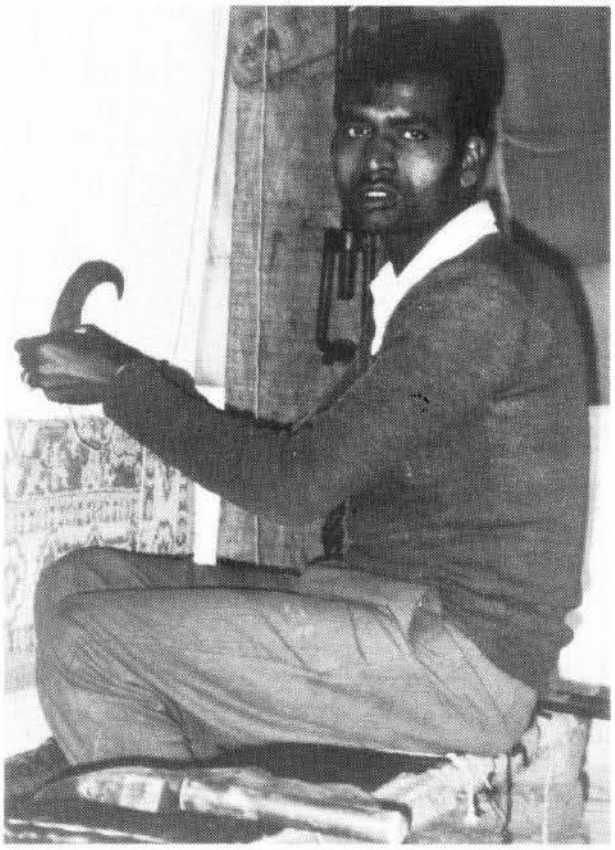

Pohjois-intialainen matonkutoja.

Tyypillinen työpäivä Manipalisa alkoi kello 8.30 tärisevällä bussimatkalla johonkin läheisistä kylistä. Kauhua heti aamutuimaan, sillä koettu kolari oli vielä tuoreessa muistissa ja liikenne Intiassa on muutenkin sekasortoista. Dental Camp:lle saapui päivittäin noin 30 potilasta, joita siis haastateltiin. Iltapäivällä tulimme pomppien bussilla takaisin yliopistolle syömään ja analysoimaan päivän saldoa. Campusalueella ja naapurikaupungissa Udupissa kiertelimme apteekeissa ja luontaistuotekaupoissa ostamassa ja tutustumassa saatavilla oleviin hammaskipulääkkeisiin. Useana iltana istuskelimme myös Kasturba Medical Collrgen kirjastossa etsien tietoa syventäviin opintoihimme liittyen.

Yleistäen voidaan sanoa kotokonsteja käytettävän hammaskivun hoitoon intialaisissa kylissä verrattain paljon. Yksi ylitse muiden vaikutti olevan suolavesipurskuttelu, josta osa potilaista kertoi saaneensa apua. TOP TEN-listalle ylsi myös neilikkaöljy ja tupakka, joita aplikoitiin karieksen möyhentämääm kaviteettiin. Hurjin kotikonsti oli erään vanhemman herra käyttämä menetelmä. Hän syötti lehmälleen yrttikasveja edellisenä iltana ja aamulla keräsi lehmän "yrtistyneen" aamuvirtsan talteen ja purskutteli sillä suunsa. Hurjalta kuulostaa, mutta miehen mukaan särky lievittyi. Kipua aiheuttava matoteoriakin tuntui olevan vielä voimissaan maaseudulla. Muutamien potilaiden mukaa hampaan sisällä luikerteleva mato houkutellaan ulos työntämällä vastakkaisen puolen korvakäytävään yrttejä tai tupakkaa. Siitäpä sitten soveltamaan kotikonsteja käytännössö.

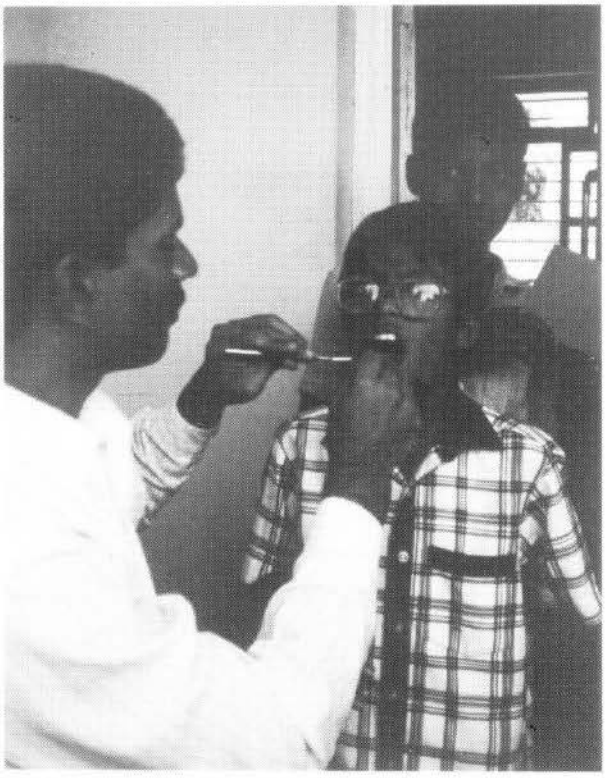

Lapsipotilaiden tutkimista Intian maaseudulla.

Tutkimukseen liittyen vierailimme lisäksi Ayurveda-sairaalassa. Ayurveda on sanskriitin kieltä ja vapaasti suomennettuna tarkoittaa "elämän tietoa". Kyseessä on vanha intialainen lääketiede, joka on edelleen käytössö. Sen mukaan ihmisessä on kolmenlaisia nesteitä, joiden epätasapaino aiheuttaa sairauden. Ayurveda-lääkkeet valmistetaan kasveista, mutta käytössä on myös jalometalleja, kultaa ja hopeaa. Manipalin yliopistollisessa sairaalassa on oma ayurveda-osasto, jonka lääkäriä kävimme haastattelemassa. Dr. Kamath kertoi ayurvedan käytöstä hammashoidossa, josta on muuten tehty kirjakin. Ayurvedassa on 8 erikoistumisalaa, joista yksi on kaulan ja pään alueen spesialiteetti. Tionen mielenkiintoinen ala on sexologia. Ajatelkaas, sexologian erikoishammaslääkäri...

Tässäpä pieni rautaisannos syventävistä opinnoistamme. Tuloksia ei ole vielä tarkemmin analysoitu vaan varsinainen työ alkaa päästyämme Suomeen, jonne tohtori Tuutti matkaseurueineen palasi jo viikko sitten. Kello on tällä hetkellä 16.40 Intian aikaa ja koneen lähtöön on vielä vajaa 6 tuntia, joten jatkakaamme peukaloiden pyörittelyä täällä Delhissä! Päätteeksi haluaisimme vielä sanoa, että Intia on ihmeellinen maa. Täynnä yllätyksiä ja kaikkea uutta länsimaalaiselle. Käykää kokeilemassa. Suosittelemme lämpimästi!

Ville Vierola & Virpi Saksi

4.2.1994 New Delhi

Kastruba Medical Collegen iloisia denttareita.

Dentinan voitonpäivä

14. helmikuuta vietettiin paitsi ystävänpäivää myös valtakunnallista yliopistojen voitonpäivää.

Kuopion yliopiston tiedekunnat, laitokset ja opiskelijajärjestöt olivat aktiivisesti mukana tapahtumassa esittelemässä toimintaansa. Dentina järjesti oman esittelypöytänsä Snellmanian yläaulaan osoitettuun syrjäiseen nurkkaan, joten väenpaljoutta ei tarvinnut odottaa. Aamupäivällä kuitenkin ihailtavan moni ihminen osoitti mielenkiintoa ainejärjestöämme ja sen kohtaloa kohtaan. Myötätuntoa heltisi aivan kiitettävästi. Surkuhupaisia olivat kieltämättä ne tilanteet, kun joku suunsa terveydestä huolestunut ihmisparka esitti visaisia kysymyksiä lähinnä ensimmäisen ja toisen vuosikurssin opiskelijoista muodostetuille esittelypareille.

Tilanteesta selvittiin kuitenkin hienosti; jos jotain asiaa ei tiedetty tai tilanne oli todella huolestuttava, ohjattiin kyselijä suoraan hammasklinikalle. Muutoinkaan ihmisillä ei tuntunut olevan kovin selvää kuvaa siitä, missä hammasklinikka sijaitsee tai minkälaista hoitoa siellä on tarjolla. Oli kiva tarjota ihmisille mahdollisuutta kattavaan ja kokonaisvaltaiseen suun terveydenhuoltoon.

Hammasklinikan tiloissa nähtiin myös satunnaisia vierailijoita. Näin myös ylempien vuosikurssien opiskelijoille tarjoutui mahdollisuuksia klinikan esittelyyn. Sangen tehokkaasti ennakkoluuloiset ja jopa vastahakoiset asenteet vaihtuivat avoimeen kiinnostukseen.

Iltapuolella päivää alkoi esittelijöitäkin

painaa väsymys, kun vierailijoitakaan ei enää näkynyt. Tarvittiin siis jotain piristystä. Sitä oli tarjolla kahvila Lukemassa, jonne sitkeimmät sissit suunnistivat suljettuaan esittelypisteen. Loppuilta kuluikin sujuvasti ohrapirtelön parissa, ylioppilasteatterin ja bändien esityksiä seuratessa.

OP

3M

Suomen 3M Oy /
Hammashoitotuotteet
PL 26
02631 ESPOO
Puh. 90-52521

VUOSIJUHLAT 1994

Maaliskuun 26. päivä koitti pitkään odotettu hetki Kuopion yliopiston hammaslääketieteellisessä tiedekunnassa. Tiedekunta täytti kunniakkaat 21 vuotta ja mikä vielä merkittävämpää meidän opiskelijoiden kannalta, ainejärjestömme Dentina täytti täydet kaksi vuosikymmentä. Suuri juhlamieli valtasi kaikkien mielet ja odotukset olivat korkealla ajatellen koko tuota lauantai päivää.

Kyseisenä paivänä vietettiin WHO:n kansainvälistä suun terveyden päivää, jonka tiimoilta olimme aamun tunteina viemässä hammaslääketieteen valistavaa viestiä eteenpäin kauppatorilla. Hammastahnat taisivat tehdä hyvin kauppansa, mutta pususaldo jäi ainakin allekirjoittaneelta kohtalaisen laihaksi.

Päivällä jatkoimme virallisemmissa merkeissä *Studia generalia* -luentosarjalla, jossa kuulimme mielenkiintoisia esitelmiä sekä menneistä että ennen kaikkea tulevaisuuden näkymistä. Pääsipä HLK Vierolakin kertoilemaan omalla nihilistisellä tyylillään hammaslääketieteen saloista. Opiskelijoita olisi tietenkin voinut olla hieman enemmän salin täytteenä, mutta tyttölapsilla ainakin taisi olla tähdellisempääkin tekemistä, kuten pynttäytyminen iltaa varten.

Tunnelma siirtyi vähitellen nousujohteiselle radalleen apunaan hieman tietynlaisia fysiologisesti vaikuttavia kemikaaleja. Viimeistään silloin, kun aloin epätoivoisesti pukea frakkia ylleni, meinasi perhosten määrä vatsassa käydä sietämättömäksi. Kaikki tuo jännite ja lievä hermostuneisuus kuitenkin kuvastaa mielestäni sitä, että juhlallisuuksien eteen oli panostettu jonkin verran ja että niiltä odotettiin paljon. En tiedä vaikuttiko upeisiin fiiliksiin kuitenkin se, että olemme eläneet jo turtumiseen asti tietynlaisessa epävarmuudessa ja näyttämisen sekä onnistumisen halu oli valtava.

Kello saavutti ilta kuuden ja tunnelma alkoi olla käsin kosketeltavaa. Paikkana oli upea hotelli Arctia Kuopion Väinölänniemellä. Tummiin pukeutuneita hienoja gentlemanneja valui Arctian uumeniin toinen toistaan tyrmäävämpien daamien seuratessa uljaasti kavaljeeriensa ylväitä askelia. Pariskunnat vaihtoivat hienostuneesti kuulumisiaan varoen kuitenkin samalla käyttämästä harkitsemattomia lausahduksia. Pystybaari näytti olevan mustanaan näitä täydellisyyttä hipovia luojan luomuksia, jotka halusivat päästä osalliseksi jumalaisen nektarin virkistävästä kosketuksesta ja tuntea tuon ilmassa leijuneen ekstaasia

muistuttavan olotilan. Alkoi vieraiden seesteellinen saliin saapuminen tervehtimällä arvokkaasti illan emäntää ja isäntää. Pöydät olivat toinen toistaan häikäisevämpiä. Oli *high-table* -väkeä ja jos minkä sortin edustajaa, mutta kaikki yhtä arvokkaita ja tervetulleita. Upean illallisen lomassa soineet wienervalssit ynnä muut sulosoinnut saivat kyllä juroimmankin savolaispojan suun mutrulle. Kyllä hienostunut salonkimusiikki ruokailun lomassa voisi saada aikaan mitä ihmeellisempiä kokemuksia myös yliopistoruokailussa (kirjoittajan huom.). Ihanan raikkaat punaposkiset vadelmat Saboyan kastikkeen kastelemina saivat kyllä tämän pojan *parotis*-rauhasen käymään sellaisilla ylikierroksilla, että siitä ei meinannut tulla loppua – puhumattakaan konjakin taivaallisen huumaavasta vaikutuksesta.

Vuoden dentinalainen, Marjo Vanhanen.

Mitä olisivatkaan hienot juhlat ilman puheita? Onnentoivotuksia sateli joka puolelta, tulevaisuuden näkymiä maalailtiin realistisen optimistisessa hengessä, annettiin huomion osoituksia ja kiiteltiin toinen toisiaan. Vuoden dentinalaiseksi julistettiin ansaitusti Marjo Vanhanen, jonka ilon kyyneleet eivät ottaneet loppuakseen. Onnea vielä sinulle Marjo! Lahjuksiakin tuli roppa kaupalla, joista Kuolon antama naulakko on muun muassa jo kovassa käytössä. Ilta Arctiassa päätettiin panemalla jalkaa toisen eteen ja vähän sivullekin sekä heiluttamalla pelvistä. Jokainen päätelköön siitä, mitä siellä sitten oikein puuhattiin!

Hurjimmat bileet olivatkin vasta edessä, kun tuo tummanpuhuva joukkio saapui linja-auto lastein iki-ihanalle Vitriinille. Eipä uskoisi, mutta Vitriinikin näytti kohtalaisen sivistyneeltä paikalta – kiitos hyvien somistajien. Linja-auto matkalle oltiin palkattu ihan Orivedeltä asti hieman sössöttävä komeaksi luokiteltava nuorimies oppaaksi, joka ei jättänyt kyllä ketään kylmäksi (hyvä TT). Vitriinin syöttö- ja juottopuolesta vastasivat ammatti-ihmiset ja sen kyllä huomasi. Kaikki sujui niin kuin rasvattu, vai mitä sanotte siitä, että professorisimmeiset ketkuttivat lanteitaan kiihtyvässä tahdissa vielä kukon laulun aikaan, häh! Laulujakin laulettiin ja kuulopuheiden mukaan takkahuoneessa järjestetty *Nuoripari oopperassa*-tyylinen lauluesitys olisi ollut aika ajoin jopa hauska, näin väitetään. Ruokaa ja juomaa riitti kaikille halukkaille ja jos

ohjelma puolesta on jollakin jotain valittamista niin otamme kommentteja vastaan. Aamu kymmeneltä Vitriiniltä lähteneenä ja hengissä selvinneenä voin vakuuttaa, että se joka ei kunnioittanut noita juhlia läsnäolollaan teki ehkä pahimman munauksen elämässään. Mutta eipä hätää, sillä siirtäkää katseenne ensi vuoteen ja odottakaa – tämä täytyy kokea uudestaan!!!

Haluaisin lopuksi kiittää sitä uskomatonta tiimiä, joka mahdollisti kaiken tapahtuneen ja sai aikaan sellaisen tapahtuman, jollaista en usko ainakaan ihan vasta olleen koko Kuopion yliopistossa. Ennen kaikkea haluan esittää nöyrimmän kiitoksen Hanna Pajukoskelle, joka uhrasi tuohon prosessiin fysiikkaansa ja psyykettänsä uskomattoman paljon. Oli ilo saada työskennellä kanssasi, KIITOS! Ja kaikille kahdelle sadalle urhoolliselle, jotka osoititte osallitumisellanne, että hammaslääketiede jyrää Kuopiossa – sanoipa opetusministeriön sätkynuket mitä tahansa. Tapaamisiin vuonna 1995 samoissa merkeissä!!!

Kuopiossa 23.4.1994, haikein mielin

Dentinan isäntä, Pasi Karvonen

Oy Dentaldepot Ab

DENTINAN LAULU- JA SAUNAILTA

Dentina järjesti jäsenilleen laulu- ja saunaillan tiistaina 8.maaliskuuta Vitriinin tunnelmallisissa tiloissa. Ilmeisesti huonosta ajankohdasta johtuen ilta ei saavuttanut samanlaista menestystä kuin joulukuussa järjestetty edellinen laulutilaisuus "kauheimmat joululaulut".

Eipä silti, kyllä pienikin poppoo kunnon denttareita saa aikaan uskomattoman voimallista laulua. Kun päteviä säestäjiä ja innokkaita laulajia joukossamme kuitenkin tuntuu olevan, niin toivotaan, että lauluiltatraditiota edelleen voitaisiin jatkaa. Kaikki mukaan vaan yhteiseen vapaamuotoiseen illanviettoon!

Kuvassa innokas kitarasolistimme juuri verryttelee soittamisesta väsynyttä keskisormeaan ...

OP

NAINEITA

Kuopion Painotuote Oy — 1994